Ústav fyziky a technologií plazmatu Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity

FYZIKÁLNÍ PRAKTIKUM

Fyzikální praktikum 1

Zpracoval: Lukáš Lejdar **Naměřeno:** 7. května 2024

Obor: F **Skupina:** Út 16:00 **Testováno:**

kalorimetr

Úloha č. 6:

Tepelné vlastnosti kapalin – elektrický

 $T = 21, 1 \, {}^{\circ}\text{C}$

p = 101,35 kPa

 $\varphi = 47,7 \%$

1. Úvod

Elektrický kalorimetr je zařízení, které umožňuje měřit tepelnou kapacitu látky v něm. V úloze si jeden kalorimetr poskládám a pokusím se ho zkalibrovat.

2. Teorie

Fyzicky je elektrický kalorimetr tepelně izolovaná nádoba s teploměrem, míchačkou a elektrickou topnou spirálou o výkonu UI. Dokud v něm probíhají tepelné změny pomalu, můžu ho považovat za kvazistacionární termodynamickou soustavu o teplotě t a vyjádřit pro něj 1. termodynamický zákon

$$dE = UId\tau = (mc + K)dt, \tag{1}$$

kde K je kapacita kalorimetru, τ je čas, m hmotnosti látky a c její měrná tepelná kapacita. Pro reálné kalorimetry je ale potřeba uvažovat i ztráty do okolí dQ_s . Předpokládejme, že jsou podle Newtonova zákona přímo úměrné rozdílu teplot oproti teplotě okolí t_0

$$UId\tau = (mc + K)dt + dQ_{s}, \quad dQ_{s} = \beta(t - t_{0})d\tau, \tag{2}$$

přičemž veličina β je takto definovaný koeficient chladnutí. Je víc způsobů jak kalorimetr použít, vždycky ale bude prvně potřeba znát kapacitu K a koeficient chladnutí β .

2.1. Měření koeficientu chladnutí kalorimetru β

Uvažujme řešení rovnice (3), kde v čase $\tau=0$ je teplota kalorimetru rovná teplotě okolí (t = t_0) a látku uvnitř ohřívá nenulový výkon spirály. Dosazením dostávám

$$UI = (mc + K)\frac{dt}{d\tau}(0). (3)$$

Zrealizuju popsaný experiment, změřím rychlost růstu teploty na začátku a dozvím se celkovou tepelnou kapacitu (mc+K). Pokud nechám kapalinu dál ohřívat, bude růst rozdíl teplot $(t-t_0)$ a nakonec se ztráty do okolí vyrovnají příkonu UI. Je to moment v čase $\tau_{\rm f}$, kdy dt=0.

$$UI = \beta(t_{\rm f} - t_0) \tag{4}$$

Mohl, bych opravdu počkat než se teplota ustálí, ale to by přesahovalo dobu trvání praktika. Místo toho vyřeším analyticky rovnici (3) pro popsané počáteční podmínky

$$t = t_0 + \frac{UI}{\beta} \left(1 - e^{-\frac{\beta}{mc + K}\tau} \right) \tag{5}$$

a koeficient chladnutí β určím z fitu exponenciely, kde už znám (mc + K).

2.2. Měření kapacity kalorimetru K

Do kalorimetru naplněného kapalinou o počáteční teplotě t_1 a hmotnosti m_1 přidám tu samou kapalinu o teplotě $t_2 > t_1$ a hmotnosti m_2 . Platí kalorimetrická rovnice

$$(m_1c + K)(t - t_1) = m_2c(t_2 - t)$$
(6)

do které můžu dosadit měrnou tepelnou kapacitu c z měření β v případě, že jsem používal tu stejnou kapalinu jako kalibrační látku.

$$c = \frac{K_{\beta} - K}{m_{\beta}}, \quad K = \frac{K_{\beta}\varpi}{1 + \varpi}, \quad \varpi = \frac{m_2}{m_{\beta}} \frac{t_2 - t}{t - t_1} - \frac{m_1}{m_{\beta}}$$
 (7)

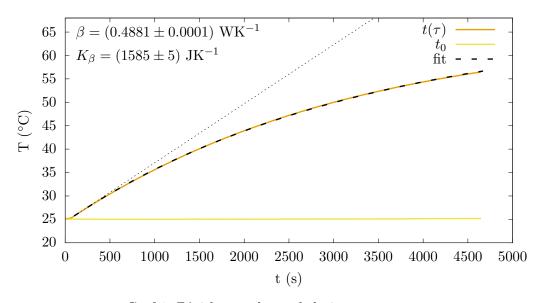
3. Postup měření

Kalorimetr normálně chceme mít s co nejmenšími ztrátami do okolí, abychom ho při běžném používání mohli považovat za úplně izolovaný. Při konstrukci toho mého se budu v zájmu kratšího měření snažit o opak. Na magnetickou míchačku položím větší kádinku, kterou můžu přiklopit víkem s visutou topnou spirálou a otvory pro teploměry. Výměna tepla ven z kádinky bude probíhat pouze vedením, takže ji můžu prohlásit za kalorimetr. Jako kalibrační kapalinu použiju vodu z kohoutku.

4. Výsledky měření

4.1. Měření koeficientu chladnutí kalorimetru β

Naplnil jsem kalorimetr vodou o hmotnosti $m_{\beta} = (349.5 \pm 0.04)$ g a počkal než se teplota vyrovná s teplotou okolí. Potom jsem zapojil topnou spirálu ke zdroji o příkonu 20 W a měřil teplotu v kádince. Naměřené hodnoty jsou uvedené v grafu 1. a fit je rovnicí (6).

Graf 1: Závislost teploty v kalorimetru na čase

4.2. Měření kapacity kalorimetru K

Připravil jsem kádinku s vodou o teplotě $t_2 = (41.3 \pm 0.1)$ °C a hmotnosti $m_2 = (190.7 \pm 0.02)$ g a kalorimetr naplnil vodou o teplotě $t_1 = (24.1 \pm 0.1)$ °C a hmotnosti $m_1 = (249.0 \pm 0.02)$ g. Po přelití teplejší vody do kalorimetru se teplota ustálila na $t = (30.2 \pm 0.1)$ °C. Ze vztahu (9) můžu dopočítat tepelnou kapacitu a potom i měrnou tepelnou kapacitu vody.

$$K = (347 \pm 26) \text{ JK}^{-1} \tag{8}$$

$$c_{\text{vody}} = (3540 \pm 80) \text{ JK}^{-1} \text{kg}^{-1}$$
 (9)

5. Závěr

Postavil jsem kalorimetr z kádinky a změřil jeho kapacitu $K=(347\pm26)~\rm JK^{-1}$ a koeficient chladnutí $\beta=(0.4881\pm0.0001)~\rm JK^{-1}$. Jako vedlejší produkt jsem změřil i měrnou tepelnou kapacitu vody $c_{\rm vody}=(3540\pm80)~\rm JK^{-1}kg^{-1}$. Tabulky udávají hodnotu 4128 $\rm JK^{-1}kg^{-1}$. Největší příčinu chyby vidím v druhé části měření. Ustálení na teplotě 30 °C se mi zdá moc malá teplota oproti poměru hmotností $m_1:m_2$. Měl jsem použít větší objemy vody.